

CARTA DE LA RESISTÈNCIA INDEPENDENTISTA CATALANA A LES NACIONS UNIDES SOBRE LA SITUACIÓ INTERNACIONAL I LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA

Barcelona, Catalunya, 14 d'abril del 2024

Excel·lentíssims secretari de les Nacions Unides i ambaixadors de totes les nacions representades,

Avui, 14 d'Abril del 2024, la situació bèl·lica a l'Orient Mitjà, no tan sols portarà por i mort a les persones que viuen a la zona, sinó incertesa i angoixa a milers de milions de persones d'arreu del món per la possibilitat d'una guerra que la immensa majoria dels habitants del planeta no volem, ni necessitem, que no decidirem que es produeixi i en què posarem morts, ferits, desplaçats i empobrits i de la qual pagarem conseqüències econòmiques i de manca de llibertat.

És per això que la Resistència Independentista Catalana ens posem en contacte amb vostès perquè facin el que estigui a les seves mans, perquè pensin allò que era impensable i facin possible allò que era impossible per resoldre no solament aquesta, sinó la resta de guerres actualment vives que surten de les seves polítiques de blocs, els comportaments històrics i els interessos nacionals. Sorprenguin el món per una vegada amb una bona notícia. Facin la seva feina, guanyin el seu sou, perquè nosaltres puguem fer la nostra feina i guanyar el nostre sou. Menys glamurosa la primera i més reduït el segon, però que són els que permeten que vostès puguin tenir els seus per servir-nos a nosaltres, els seus representats.

Ho fem tot recordant, en aquest vídeo, les paraules del nostre estimat Pau Casals (1876-1973), precisament davant l'ONU, el 24 d'octubre del 1971, on va presentar l'"Himne a les Nacions Unides". Al seu discurs, es va referir, amb paraules plenes d'història, catalanitat, universalitat i pau, tant a la submissió catalana de l'estat espanyol (encara vigent, però per poc temps) com a les aportacions catalanes al camp de la concòrdia internacional: https://youtu.be/z8JIR-DZw6Y?si=OSMxvb_J1ZEBvL1u

En aquest àmbit, cal recordar el paper del Consolat del Mar, que celebra el 750è aniversari, per les aportacions essencials fetes als camps del dret marítim i la resolució de conflictes i que, del cert, pot ser una eina valuosa en l'àmbit de la mediació, tant des d'avui mateix, com encara més en un futur pròxim quan Catalunya recuperi el seu lloc de ple dret entre les nacions lliures i sobiranes.

Es dona la circumstància que avui, 14 d'abril, fa 93 anys que el president de Catalunya, Francesc Macià, declarà la República Catalana com estat independent. Malauradament, solament va tenir vigència per tres dies. La pròxima vegada serà per sempre més.

Aprofito l'avinentsa per a comunicar-los que, ben aviat, aquestes aportacions des de Catalunya no caldrà fer-les a partir d'un moviment desvinculat de les eines d'estat, sinó que les farà el representant acreditat de Catalunya davant la seva organització, perquè el poble de Catalunya recuperarà la llibertat que ens fou arrabassada fa més de tres segles per la força de les armes.

Vostès coneixen, perquè tenen totes les eines i experiència (i vaig explicitar al Consolat dels Estats Units a Barcelona l'1 d'agost del 2023), que tan sols l'estratègia espanyola d'engany i infiltració anomenada "procés" (en què líders i partits falsament independentistes han sabotejat la lluita i els anhels del nostre poble) ha impedit que la nostra independència sigui ja un fet, com a conseqüència natural de l'onada de consultes populars per la independència, començades el

13 de setembre del 2009 al municipi d'Arenys de Munt, i les massives mobilitzacions del Poble Català des d'aleshores.

Un cop haurem trencat la censura i abans que l'estat espanyol aconseguixi substituir demogràficament el poble català com està forçant de manera genocida, recuperarem la llibertat i seurem entre tots vostès.

Sense res més a afegir-hi, m'acomio cordialment, atès que tots, vostès i nosaltres, tenim molta feina a fer ara mateix.

Ara mateix, que tot està per fer i tot és possible, com ens va explicar el poeta català Miquel Martí i Pol (1929-2003):

ARA MATEIX

*Ara mateix enfilo aquesta agulla
amb el fil d'un propòsit que no dic
i em poso a apedaçar. Cap dels prodigis
que anunciaven taumaturgs insignes
no s'ha complert, i els anys passen de pressa.
De res a poc, i sempre amb vent de cara,
quin llarg camí d'angoixa i de silencis.
I som on som; més val saber-ho i dir-ho
i assentar els peus en terra i proclamar-nos
hereus d'un temps de dubtes i renúncies
en què els sorolls ofeguen les paraules
i amb molts miralls mig estrafem la vida.
De res no ens val l'enyor o la complanta,
ni el toc de displicent malenconia
que ens posem per jersei o per corbata
quan sortim al carrer. Tenim a penes
el que tenim i prou: l'espai d'història
concreta que ens pertoca, i un minúscul
territori per viure-la. Posem-nos
dempeus altra vegada i que se senti
la veu de tots solemnement i clara.
Cridem qui som i que tothom ho escolti.
I en acabat, que cadascú es vesteixi
com bonament li plagui, i via fora!,
que tot està per fer i tot és possible.*

Facin-se dignes de la seva funció diplomàtica internacional.

Visca Catalunya de nou Lliure!

David Raventós i Gaset

Directe 68/Resistència Independentista Catalana